

ДО НОВА СРЕЩА, СЪПЛИ ПРИЯТЕЛИ!

ВЪЛНУВАЩ КОНЦЕРТ НА ЖИВОТВОРНАТА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКА ДРУЖБА

В неделя вечерта русенци отново бяха щастливи да се радват на своите скъпи гости от Новосибирск и за втори път да се възхитят на тяхното младо и силно изкуство. Вторият концерт на сибиряни, след блестящия им успех предишната вечер, привлече в Дома на културата отново стотици любители на музиката, които и този път изпълниха залата до краен предел. В сред присъстващите личаха първият секретар на ОК на БКП Петър Дананлов, генералният директор на главна дирекция Българска музика Богомил Стършенов, народните артисти Любомир Пшков и Марин Големиннов, композитори, диригенти, музикални дейци от столицата и чужбина, много общественици и активисти на окръжния съвет за българо-съветска дружба.

И тази вечер сибиряни ни поднесоха програма, в която намери олицетворение любовта им към нашия народ и особено им предпочитание към българската музика. Първата пиеса, която изпълниха, бе Симфония № 2 от Марин Големиннов. При това тя бе изпълена с такова вдъхновение, с каквото се пеят най-любимите ни неща — ония, които са в кръвта. С толкова любов и с такава родна интонация прозвуча тя под палката на забележителния диригент Арнолд Кап! Чудесните музиканти от оркестъра изградиха произведението с много жар и същевременно с тънко проникновение. С мъжествен лиризмъ бе изпълнен клавирият кон-

церт на Чайковски от талантливия и млад пианист Красимир Гатев, чиято творческа концепция напълно съвпадна с диригентската и на свой ред показа колко верно един българин чувства руската музика.

Своите възможности на музиканти от голяма класа сибиряни развихриха в третата пиеса „Симфонични танци“ от Рахманинов. Това очарователно произведение, което чухме за пръв път в Русе, бе изпълнено с толкова сърдечност и с такава художествена простота и убедителност, че пле-

ни окончателно публиката. И тя изрази своя възторг и признателност към диригента и оркестъра с бурни и нескончаеми овации. Гостите отговориха с един бис, с едно блестящо изпълнение на увертюрата „Девети септември“ от Паучо Владигеров. Този жест на братска дружба дълбоко трогна русенци. Залата се вдигна на крак и възгласите „Браво“ преминаха в скандирания „Вечна дружба!“ В тях звучеше и спонтанна радост, и сърдечна обич, и благодарност, и покана към сибиряни за нови и нови срещи.